

OPPISVIESTI

2/2013

Helsingin Työväenopiston Opistolaisyhdistys ry

Puheenjohtajan syysstervehdys

Kesä tuli, kesä meni ja syksy tuli.

Kulunut kesä oli sään puolesta poikkeuksellinen. Kuukaudesta toiseen saimme nauttia auringon paisteesta ja sen tuomasta lämmöstä, kerätä voimia syksyn ja talven varalle. Välillä jopa kaipasimme sadetta luontoa virkistämään.

Syksyllä meistä monilla on tapana aloittaa joku uusi harrastus. Myös opiskelu voi olla harrastus. Se voi olla joko tavoitteellista, tai vain harrastuspohjaista. Sillä voidaan kehittää ja kohentaa vaikkapa kielitaitoa, tai sillä voidaan ylläpitää terveyttä ja jaksamista. Tärkeitä on myös tunne siitä, että kuuluu johonkin joukkoon tai yhteisöön. Kaikilla ei ole perhettä tai ympärillä ystävien tukiverkkoja. Nykypäivänä tarvitaan monipuolista tiedon hallintaa ihan jokapäiväisissä toimissa.

Taas on opistossa alkanut uusi työkausi. Opetusohjelma on laaja ja monipuolinen ammattitaitoisten opettajien ohjaamana. Siitä löytyy varmasti jokaiselle jotain tarpeellista ja juuri tähän syksyyn sopivaa.

Opistossa toimiva opistolaisyhdistys pyrkii olemaan opiskelijoiden edunvalvoja. Tavoitteemme on sääntöjemme mukaisesti toimia yhdysiteenä opiskelijoiden ja henkilökunnan kanssa. Olemme myös mukana monissa opiston järjestämissä tilaisuuksissa.

Yhdistyksellä on maksuton jäsenkortti, jonka esittämällä saa alennuksia joistakin taide- ja käsityöliikkeistä. Luettelo liikkeistä on toisaalla tässä lehdessä, sekä myös opistojen ilmoitustauluilla. Järjestämme lukukausittain jäsenviikkoja, jolloin Helsinginkadun Oppiskahviossa on jäsenille tarjouksia.

Jäsenkortteja on saatavissa opistojen toimistoissa ja Oppiskahviossa. Kortti on voimassa toistaiseksi ja sitä ei tarvitse täyttää vuosittain.

Tule mukaan yhdistyksen toimintaan. Syyskokous on marraskuussa Helsinginkadulla.

Syysiltojen pimetessä on mukava sytyttää kynttilöitä ja muistella menynyttä kesää ja odotella joulun aikaa.

Toivotan lämmintä syksyn jatkoa ja Joulun odottelua!

Ritva Nuutinen

Sisällys

Puheenjohtajan tervehdys	2
Rehtoritreffit	3
Opiston 100-vuotisjuhla	4
Mittarissa vuosikymmeniä	7
Jäsenetuja opiskelijoille	8
Retket	9
KoL:n tapaaminen	10
Kaapelitehtaan näyttely	12
Oulunkylätalon 20-vuotis	13
Seniorimatka	14
Castrenin kuulumisia	16
Joutsenon kesä	16
Kielenopiskelua Pietarissa	17
Mummona Espanjaan	18
Kahvio	20
Runoja	21
Yhdistyksen hallitus ja toimikunnat	22
Kokouskutsu	22
Palsta	23

Rehitoritreffit

Opiskelun taidot esillä treffeillä

Millaista rehtoriutta opistossa tarvitaan? Millainen rehtori haluan olla? Entä millainen osaan olla? Haluan uutta profilia, oretta, uusia tai ainakin uudenlaisia tapaamisia, keskusteluja, kohtaamisia.

Sain idean ”rehtori tavattavissa” –tilaisuuksista, kun mietin omaa roolia-
ni opiston organisaation muutokses-
sa. Olen monta vuotta suunnitellut
toiminnan uudistamista, arvioinut,
keskustellut, tehnyt esityksiä ja vetä-
nyt kokouksia. Millaista rehtoriutta
opistossa tarvitaan? Millainen rehto-
ri haluan olla? Entä millainen osaan
olla? Haluan uutta profilia, oretta,
uusia tai ainakin uudenlaisia tapaa-
misia, keskusteluja, kohtaamisia.

Innostun ihmisistä. Heidän – teidän
lukijoidenkin - ajatuksistaan, ideois-
taan, kysymyksistään. Elävä kon-
takti toisiin on tarpeen minulle, niin
työminälleni kuin ihmiselle täällä
työminän sisälläkin. Tuumasta toi-
meen: haluan vapaamuotoisia tilan-
teita, ei sisälle suljettuun luokkaan
tai toimistoon, vaan käytäville, ih-
misten keskelle ja näkyville. Niin sai

alkunsa Rehitoritreffit, jonka mainion
termin keksi opiston tiedotus.

Kaksi kertaa koettuna tätä kirjoit-
taessani. Stoassa syyskuun alussa
alakäytävässä oli ihmisiä jo treffejä
odottamassa. Wau! Helsingin sano-
mat oli nostanut treffit Minne mennä
-palstalle näyttävästi esiin teemalla
”Heti rehtorin puhutteluun”. Siis
perinteisesti rehtorin luo joudutaan
koltosten ja puhuttelun merkeissä.
Hmmm... Muistan tyttäreni ala-as-
teen rehtorin joskus vajaa pari vuo-
sikymmentä sitten todenneen, että
silloin työ sujuu hyvin, kun rehtorin
oven takana ei ole jonoa. Rehtorin
työ on hallinnollista ja osana sitä on
opiskelijoiden puhuttelu...

Kun ensimmäinen treffeille tulija
kertoi asiansa, se onkin tärkeä. Miten
voisi jatkaa vuosia aiemmin kesken
jäänyttä oppimista tai opiskelua opis-
ton ryhmässä. Ohjaan hänet opiston
toimistoon. Toinen opiskelija odotti
rehtorin alustavan jostakin aiheesta,
mutta kuultuaan treffien vapaamu-
toisesta ideasta hän jäi juttelemaan
oppimispolustaan ja miten löytää
opiston ohjelmasta itselleen sopivia
kursseja. Stoan käytäväpöydässä
muut keskustelijat olivat tuntiopet-
taji ja päätoimista henkilökuntaa.
Yhtäkkiä kaikki alkavat puhua kes-
kenään; kielten opiskeluaan miettivä
opiskelija alkaa jutella tuntiopetta-
jien kanssa. Huikaiseva tunnelma,
kun puhumme opiston merkitykses-

tä ja tärkeydestä ihmisten elämässä.
Malmi-talolla kolmen viikon päästä
tilanne toistuu, mutta keskustelu on
uutta. Jälleen opiskelijoita ja opet-
tajiä. Jälleen puhumme opiskelun
taidoista, opiskelun ilosta, opettajan
pelosta, toisten ryhmäläisten itseä
isommaksi koetusta osaamisesta,
oman oppimisen tyylistä, olenko
teoreetikko vai käytännön osaaja.

Jo Stoan kokemuksen jälkeen pää-
tin pitää yleisöluentoja opiskelun
taidoista, aikuisena oppimisesta,
opettajuudesta ja oppijuudesta. Näi-
den asioiden kanssa olen tehnyt töitä
1980-luvulta alkaen ja ehkäpä koke-
muksillani on annettavaa edelleen.
Opin itsekin, kun kuuntelen muita ja
saan päivittää osaamistani.

Taina Saarinen, rehtori

Seuraavat treffit syksyllä 2013:

Opistotalo 22.10. klo 16-18

Kanneltalo 19.11. klo 16-18

Kaapeli 4.12. klo 16-18

Keväällä 2014

Oulunkylätalo, Vuosaari,

Näyttelijäntie ja Silkkikutomo.

Lehden tekoon osallistuneet

Ritva Nuutinen
Helena Grönlund
Riitta Huber
Eija Inglis
Maaria Kuukorento
Timo Kyllönen
Virpi Pakkala
Heikki Peutere
Raili Salonen
Markus Sohlström

Helsingin työväenopisto valmistautuu satavuotisjuhliin

Virpi Pakkala

Helsingin työväenopisto täyttää 100 vuotta vuonna 2014 mutta juhlavuosi näkyy jo nyt opiston ohjelmassa.

Kuva 5. Naisten liikuntapiiri 1950-luvulta

Kuva teoksesta kansansivistystyötä 75 vuotta Helsingissä

Helsinkiin perustettu työväenopisto oli maamme seitsemäs. Ensimmäinen työväenopisto perustettiin Tampereelle 1899 ja seuraavat Vaasaan, Ouluun, Turkuun, Viipuriin ja Kotkaan.

Helsingissä työväestön järjestäytyneen opiskelu oli alkanut 1800-luvun loppupuolella Kansanvalistusseuran ja työväenyhdistyksen järjestäminä, kaupungin tukiessa toimintaa. Kansantajuisia luentokursseja seurasivat kansanopistokurssit, joille sysäyksen antoi grundtvigilainen kansanopistoaate.

Ensimmäinen esitys varsinaisen työväenopiston perustamiseksi Helsinkiin tehtiin vuonna 1893 ja asiaa valmisteltiin useissa komiteoissa. Erityisesti työväen opetusta järjestämään asetettiin työväenasiain lautakunta, jonka mietinnössä vuonna 1907 ehdotettiin kunnallisen työväenopiston perustamista levittämään yleisestä valistusta työväen keskuuteen ja herättämään yhteiskunnallisen harrastuksen. Asia kehittyi niin, että 10.6.1913 Helsingin kaupunginvaltuusto perusti Helsingin kaupungin Työväenopiston, jonka toiminta alkoi 14.9.1914 suomen- ja ruotsinkielisinä osastoina. Nämä eri kieliset osastot toimivat melko itsenäisesti ja 1.1.1929 ne erkanivat omaksi opistokseen uuden työväenopistolain tultua voimaan vuonna 1927.

Helsingin työväenopiston osastot aloittivat toimintansa vuokralaisina kouluissa ja muissa sopivissa huoneistoissa, joista tärkeimmät olivat Työväentalon ja Koiton salit. Ensimmäisen maailmansodan jälkeen ryhdyttiin työväenopistolle puuhaamaan omaa taloa, joka sittemmin rakennettiin Helsinginkadulle arkkitehti Gunnar Taucherin piirustusten mukaan. Opistotalo vihittiin käyttöön 2.10.1927. Kosti Huuhkan rehtorikaudella (1962 - 1970) opiston toiminta laajeni keskustasta lähiöihin, joihin perustettiin viisi uutta osastoa.

Ruotsinkielinen työväenopisto **Helsingfors Arbets**, perustettiin Töölöön, joka tuolloin oli enemmän ruotsinkielistä aluetta kuten muukin Etelä - Helsinki, kun taas Helsinginkatu 26:een rakennettu Opistotalo nousi keskelle suomenkielistä työläisaluetta, kirjastonhoitaja Sari Antikainen Helsingin suomenkielisestä työväenopistosta kertoo.

Antikainen toimi yhdyshenkilönä Helsingin työväenopiston järjestämisessä **Minun opistoni** -aineistonkeruussa, jossa kerättiin muistoja työväenopiston opiskelusta ja toiminnasta.

Aineiston keräys päättyi elokuun lopussa. Saimme jonkin verran tekstejä ja valokuvia, jotka tal-

letamme sähköisessä muodossa työväenopiston historia-arkistoon mutta katsotaan voisiko niitä hyödyntää jotenkin myös juhlavuoden yhteydessä, hän toteaa.

Opiskelu työväenopistossa ennen ja nyt

Ensimmäisenä vuonna Helsingin työväenopistossa oli opiskelijoita vähän alle 3 000, heistä enemmistö miehiä. Opetusta annettiin luentojen lisäksi ainekirjoituksessa, englannin, venäjän ja ruotsin kielellä, kirjanpidossa, laskennossa, laulussa, oikeinkirjoituksessa ja piirustuksessa.

Nykyisin opiskelijoista suurin osa on naisia ja opiskelijamäärä on kivunnut 70 000 vuosikurssilaiseen ja 2 500 -kurssiin. Päätoimista henkilökuntaa työväenopistossa on noin 100 sekä tuntiopettajia ja muita määräaikaista noin 800 henkilöä. Helsingin työväenopisto onkin Euroopan toiseksi suurin vapaan sivistystyön oppilaitos.

Työväenopistolla on oma roolinsa vuonna 1921 voimaan tulleen oppivelvollisuuden rinnalla, ja olemme löytäneet paikkamme myös avoimen yliopisto-opetuksen suhteen, Antikainen mainitsee.

Avoin yliopisto on opintojärjestelmä, joka tarjoaa yliopistotasoisia opetusta. Se ei siis ole itsenäinen yliopisto vaan osa yliopistolaitosta. Suomessa lähes kaikki yliopistot järjestävät avointa yliopisto-opetusta. Yliopistokurssien tarjoaminen on yksi tapa huomioida käyttäjien toiveet työväenopiston opintovalikoimassa.

Ihmiset seuraa ja löytää vaikutteita useasta paikasta ja he osaavat toivoa mieltä kursseja. On hienoa, että myös pystymme niihin toiveisiin kurssitarjonnassa vastaamaan, Antikainen iloitsee.

Työväenopisto järjestää nykyisin opetusta kielissä, taideaineissa kuten kuvataide, musiikki, kirjallisuus ja näyttämötaiteet sekä tietoa- taitoaineissa kuten tietotekniikka, käsityö, kotitalous tai liikunta.

Työväenopistossa voivat opiskella kaikki yli 16-vuotiaat asuinpaikastaan riippumatta. Sähköisen ilmoittautumisjärjestelmä Ilmonet.fi:n joulukuussa 2009 tapahtuneen käyttöönoton jälkeen Helsingin, Espoon ja Vantaan työväenopiston sekä Kauniaisten kansalaisopiston kurssitarjonta on kootusti esillä netissä. Lisäksi nettikurssit häivytävät järjestävän tahon merkitystä,

kun kursseja voi suorittaa paikkariippumattomasti tietokoneella.

Opistolaisyhdistys kiinteä osa työväenopiston toimintaa

Helsingin työväenopiston toimintaan on aina liittynyt kiinteästi opistolaistoimintaa, jonka vastuulle tämän Oppisviesti-lehden toimintakin kuuluu.

Helsingin työväenopiston ensimmäisinä toimintavuosina opistolaisten vapaaehtoinen aktiivisuus jakaantui luento-, keskustelu- ja opintopiireihin mutta vähitellen haluttiin organisoidummin huolehtia opistolaisten asioista.

Helsingin kaupungin Työväenopiston Suomenkielisen opiston opistolaisyhdistys r.y. perustettiin 24.2.1920. Se oli alusta lähtien mukana monessa opiston toiminnan kannalta tärkeässä asiassa. Yhdistys edisti muun muassa opistotalon rakentamista, koska hajasijoitus eri puolille kaupunkia koettiin hankalaksi.

Keskeistä opistolaisyhdistyksen toiminnassa ovat olleet vuonna 1924 aloittanut huvitoimikunta (myöhemmältä nimeltään viihdetoimikunta), vuodesta 1927 käynnisty-

nyt kesäkotitoimikunta ja vuonna 1931 perustettu retkeilujaosto.

Vuonna 1927 aloittaneen urheilujaoston organisoimia perinteisiä hiihtokilpailuja yhdessä Työväen Akatemian kanssa järjestettiin aina 1970-luvulle asti.

Nykyisin opistolaisyhdistys vastaa Oppisviesti-lehden lisäksi myös opistotalon kahviosta, retkitoiminnasta ja taideopiskelijoiden tarvikkealennusten koordinoinnista.

Opistolaisyhdistyksen jäsenyys on ilmaista kaikille työväenopiston opiskelijoille ja jäsenkortteja saa opistoista.

Juhlavuosi näkyy toiminnassa jo nyt

Työväenopiston 100-vuotispäijuhlaa vietetään ensi syksynä sekä Opistotalossa, Arbiksessa että kutsuvierastilaisuudessa kaupungintalolla mutta juhlavuoteen pääset kiinni jo tänä vuonna.

Parhaillaan valmistellaan Helsingin kaupungintalolle Virka-galleriaan syksyksi 2014 avattavaa näyttelyä, historianutkija Samu Nyström työstää syksyllä 2014 julkaistavaa työväenopiston historiikirjaa ja opiston käsityön- ja teatterin opetuksella on työnalla Giant Puppet-esitys ja siihen liittyvä kulkue. Virka-gallerian näyttelyyn on tulossa muun muassa Joonas Berlinin valokuvia sivistysvaikuttajien muotokuvista mutta tarkoitus ei ole pelkästään katsoa menneeseen vaan tuoda esiin myös tämän päivän työväenopistotoimintaa, Antikainen toteaa.

Kirjasta tarkoitus tulla parisataa sivuinen. Haluamme, että siinä kuuluu opiskelijoiden ääni, ettei vain listattaisi mitä minäkin vuonna on tehty, hän kertoo.

Kaija Mälkki opettamassa kudonnan teoriaa Pakkamestarin-kadun opetustilassa. Kuva Kaija Mälkki

Kuva teoksesta kansansivistystyötä 75 vuotta Helsingissä

Lisätietoja

Helsingin työväenopiston opistolaisyhdistys ry 75 vuotta. Historiikki vuosilta 1981 - 1994. Hakapaino Oy, Helsinki 1995.

Marjatta Hirsijärvi-Saari: *Huldan helmoista avoimeen Ainoon.* Muistoja 90-vuotiaasta Helsingin suomenkielisestä työväenopistosta. Gummeruksen Kirjapaino Oy, Jyväskylä 2004.

Helsingin kaupungin suomenkielinen työväenopisto 70 vuotta -teoksen kirjastonhoitajan **Marjatta Hirvijärvi-Saaren teksti ”Suomenkielinen työväenopisto 70-vuotias”.**

Työväenopiston toimintaker-tomus, sähköinen liite työväenopiston kotisivuilla.

Helsingin työväenopiston ensimmäisen johtaja **Zachris Castrén** uskoi sivistämisen ja kriittisen ajattelun opetuksen työväestölle tasoittavan myös yhteiskunnallista eriarvoisuutta. Hän loi alan teoreettiset perusteet, jotka edelleenkin ovat voimassa.

Castrén johti opistoa vuodesta 1914 aina kuolemaansa saakka 31.1.1938. Hänen muotokuvansa on esillä Opistotalon toisessa kerroksessa.

Vanhat opistoesitteet:

Opistotalon toisessa kerroksessa, kirjaston ovenpielessä, on esillä työväenopiston vanhoja asiakirjoja. Opisto-ohjelmista kaikki ovat tallessa vaikka näytillä on vain muutama.

Helsingin suomen- ja ruotsinkieliset työväenopistot ovat nykyisin

maamme ainoat työväenopistot, joissa on omat kirjastot.

Helsingin työväenopiston pää-rakennuksena toimii Opistotalo Kalliossa. Lisäksi toimipisteitä on etelässä Kaapelitehtaalla, idässä Stoassa, Silkkikutomossa ja Vuotalossa, koillisessa Malmitalolla, lännessä Kanneltalolla ja pohjoisessa Oulunkylätalolla. Opetusta on hajautettu myös kaupungin eri peruskoulujen tiloihin.

Kirjastonhoita **Sari Antikainen** tuli Opistotaloon töihin vuonna 1988 narikan naulakkovahdiksi.

Päällysvaatteet jätettiin tuolloin ensimmäisen kerroksen narikkaan, niin kaikki tekivät. Opetustunnit kestivät ilta kymmeneen ja kursseja oli niin paljon, että talo oli tupaten täynnä ja kurssien vaihtuessa oli naulakoilla kiire, Antikainen muistelee.

Sateisina päivinä piti levitellä märkiä vaatteita ja sateenvarjat avattiin ja vietiin narikan perälle, niin että ne ehtivät oppitunnin aikana kuivautua, hän jatkaa.

Entiset rehtorit

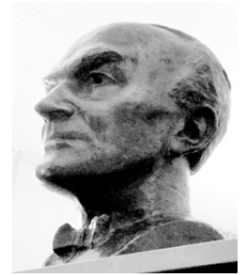
Kolmen työväenopiston entisen rehtorin veistokset ovat esillä opistotalon kirjastossa. Helsingin suomenkielisen työväenopiston johtavana rehtorina on vuodesta 2006 toiminut **Taina Saarinen** (ent. Törmä).

T. I. Wuorenrinne toimi Helsingin työväenopiston rehtorina vuosina 1936 - 1961 aina eläkkeelle siirtymiseensä asti.

Wuorenrinne oli myös perustamassa Työväenopistolehteä (Opistolehti) ja toimi sen päätoimittajana. Hän sai kouluneuvoksen arvon vuonna 1942 ja professorin

arvon vuonna 1953.

Pronssiveistos, **Jussi Mäntynen**

Valtiotieteen maisteri **Mikko Järvenranta** hoiti opistossa ensimmäistä päätoimisen opettajan virkaan, johon oli liitetty apulaisrehtorin tehtävät. Hänet valittiin virkaan 1964 ja hän hoiti sitä vuoteen 1985.

Pronssiveistos (1979), **Anja Juurikkala**

Opetusneuvos **Aino Rytkönen** toimi opistossa eri tehtävissä vuodesta 1971 lähtien, viimeksi va. rehtorina 1986 - 1989.

Kipsiveistos (2006), **Ari Myllymäki**

Opistotalon kellaritilassa kutovat (vas.) Helvi Pölkey ja Kaija Lindqvist.

Kuva teoksesta *Huldan helmoista avoimeen Ainoon*.

MITTARISSA VUOSIKYMMENIÄ – VOINKO OPPIA VIELÄ UUTTA?

Maaria Kuukorento

Kun elämänmittari näyttää jo reilusti useita vuosikymmeniä, mutta mieli on vielä nuori kuin villi varsa, uuden oppimista saattaa estää pelko oppimattomuudesta. Ikääntyminen heikentää fyysistä suorituskkyä ja tuo mukanaan usein sairauksia, mutta aiheuttaa myös pelkoa siitä, ettei oppimiskyky, muisti ja älykkyys enää tue uusien asioiden oppimista. Moni pelkää olevansa juuri se, joka ei ymmärrä opetuksesta mitään tai opi muiden mukana samaan tahtiin. Onko tuo pelko aiheellinen?

Ikääntyessä monet aivojen ja aistien toimintaan liittyvät toiminnot heikenevät. Ikäihminen ei enää ole niin nokkela, keskittymiskykyinen ja nopea pääättelemään asioita kuin ennen. Uuden oppiminen vaikeutuu ja hankalissa tilanteissa on vielä vaikeampaa käsitellä uutta tietoa. Muistikaan ei toimi samalla tavalla kuin ennen. On vaikeampaa muistaa asioita, jotka tapahtuivat tänään tai eilen, ja mieleen palauttaminen vie enemmän aikaa. Kuulostaako tutulta?

Nämä ja monet muut toimintakyvyn muutokset ovat kuitenkin usein niin pieniä, ettei niillä pitäisi olla merkitystä.

Miksi kuitenkin joskus tuntuu, että vanheneminen voittaa? Ensinnäkin kannattaa unohtaa nuoriin vertailu. Se vain lisää apatiaa, joka pahentaa vanhenemisen kokemusta. Stressi, huonot elämäntavat, eristäytyminen, sairaudet ja harjoituksen puute usein pahentavat oireita, ja saavat samalla mielen matalaksi. Sieltä matalalta katsottuna unohtuu, että monet ihmisen toiminnot jatkavat ikääntymisestä huolimatta kehittymistään, kuten esimerkiksi älykkyys. Sitä ylläpitää liikkuminen, vireä sosiaalinen elämä ja harrastukset.

Samalla tavalla kuin ihmisen on pidettävä fyysistä kuntoaan yllä säännöllisellä liikkunnalla, myös älyä on treenattava ja haastettava. Älykyyden kehittäminen palkitsee myös lisäämällä elämänhalua.

Myös muisti on treenausta. Treenata voi esimerkiksi muistelemalla. Kuten älykkyysdenkin kanssa, myös muistin treenaaminen lisää psyykkistä terveyttä ja hyvinvointia.

Oppiminen kuitenkin muuttuu. Vanhetessa alkaa enemmän valikoita sitä mitä haluaa muistaa ja oppia. Oppimista määrittää enemmän kokemukseen perustuvat toiminnot. Se sitoutuu omaan elämänhistoriaan. Se on henkilökohtaisempaa ja sen arvon tunnistaa.

Helsingin työväenopisto tarjoaa tänäkin syksynä monia kursseja, joihin minkä ikäinen tahansa voi osallistua. Moni kuitenkin epäilee itseään ja kykyään oppia uutta, ja jättää sen vuoksi kurssit väliin. Useat kuitenkin uskaltavat, kokeilevat, etsivät, erehtyvät ja nauravat. Jokainen kurssi on omanlaisensa, eikä ole takuita siitä, että kurssi sopisi kaikille. Mutta vain etsivä löytää ja kokeileva tuntee.

Yritin internetistä etsiä runon, joka kertoisi siitä iloisesta vanhuudesta, jossa opitaan uutta ja katsellaan maailmaa uusien taitojen kautta. En löytänyt. Suomalaiselle ei vanheneminen näyttäydä useinkaan iloisena asiana. Siitä nostetaan esille vain ikäviä puolia. Vanhuus voi kuitenkin olla elämän parasta aikaa. Sitä aikaa, jota ei ennen ollut. Aikaa, jolloin saa tehdä mitä haluaa.

Miten pelkoja voitetaan? Valmistaudu uusiin tilanteisiin huolellisesti. Mieti mistä pelkosi johtuu ja voitko mitenkään vaikuttaa siihen. Pohdi erilaisia ratkaisuvaihtoehtoja ja toimi tilanteen ratkaisemiseksi. Ehkä tärkeintä on ottaa riski. Hengitä, hengitä ja ilmoittaudu.

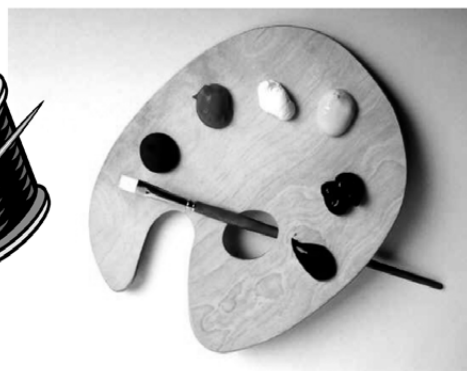
Kuva 1. Venäjän kielen lukupiiri noin v. 1917

Kuva teoksesta kansansivistystyötä 75 vuotta Helsingissä

JÄSENETUJA

Opistolaisyhdistyksen jäsenyys kannattaa. Jäsenyys on ilmainen. Käy täyttämässä jäsenkortti alueopistossa. Lisätietoja opistolaisyhdistyksestä ja vahtimestareilta.

Alennukset edellyttävät työväenopiston taideopiskelijaleimalla tai opettajan varmistuksella varustettua opistolaisyhdistyksen jäsenkorttia tai taidekurssin maksukuittia.

Kehysgalleria Art & Frame

- 20% *normaalihintaisista tuotteista*

Kaapelitehdas Tallberginkatu 1 E Hki 18
puh. 040 562 1041

- Seppo Sinkkonen
Kehyystystä, kehyksiä, lasia,
paspispahvia, -leikkureita, kaikki
kehystyksen tarvikkeet ja työkalut.
Avoinna: ti-pe 10-17

Uudenmaankadun akryyli ja DIVERSE

- 10% *normaalihintaisista tuotteista*

Uudenmaankatu 11 Hki 12
Puh. 045 8485005
www.diverse.fi, shop@diverse.fi
ti-pe 11.00-17.30, la 12-16
su-ma suljettu.
Erinomainen valikoima
taiteilijatarvikkeita: Golden Paints,
Koh-I-Noor, Saunders Waterford,
Rublev, jne. Värejä, papereita,
telineitä, siveltimiä, ym. tarvikkeita.

Taidetarvikeliike Farbe Oy

- 20% *normaalihintaisista tuotteista*

Kaapelitehdas Tallberginkatu 1 C,
2.krs, Hki 18 puh. 09694 9791
www.farbe.fi
email: farbe@kolumbus.fi
Taiteilijatarvikkeita monipuolinen
valikoima.
Avoinna: ma-pe 11.15-17.45
la 11.15-14.00

Taidekehystämö, taiteilijatarvikkeita Snow White Oy

- 20% *normaalihintaisista tuotteista*. Alennus ei koske
kehystämispalveluja.
Hämeentie 2 M 1 (hallia vastapäätä)
Hki 53
puh. 09762 083
Laaja valikoina taiteilijatarvikkeita,
värejä, kehyksiä, papereita,
maalauspohjia ym...
Avoinna: ma-pe 9-18, la 9-15

Taidemaalariiliiton tarvikemyynti

- 20% *normaalihintaisista tuotteista*.
Erottajankatu 9 B Hki 13 - sisäpiha
p. 09 - 6811 0511
www.painters.fi/tarvike.html
email: tmltarvikkeet@artists.fi
Valikoima korkealaatuisia
tarvikkeita.
Avoinna: ma-to 9.15-17, pe 12-17

Taidetarvikeliike Giotto

- 20% *normaalihintaisista tuotteista*. Alennus ei koske
tarjoustuotteita.
Mechelininkatu 16 Hki 10
puh. 09406 473 www.giotto.fi
email: info@giotto.fi
Taiteilijatarvikkeita monipuolinen
valikoima.
Avoinna: ma-pe 9.30-17.30
la 10-14

Tempera Oy

-10-20% *normaalihintaisista tuotteista*

Tunnetusti monipuolinen valikoima
taiteilijatarvikkeita.
puh. 096129 290 www.tempera.com
myynti@tempera.com
Uudenmaankatu 16 Hki 12
Avoinna: ma-pe 9-18, la 10-15

Qingteng gallery –

Professional Chinese Painting Studio
- 10% *normaalihintaisista tuotteista*

Kangasalanatie 6 Hki 55
puh.050 4049458 (Teng Yue)
www.kiinalainengalleria.com
email: info@kiinalainengalleria.com
● Taidegalleria: kiinalaisten taiteilijoiden
näyttelyitä. ● Kiinalaisen maalaustaitteen ja
kalligrafian kaikki tarvikkeet, työkalut ja
taidekirjat. ● Kiinalaisen maalauksen ja
kalligrafian opetusta. ● Muotokuvien ja
maalauksen tilauspalvelu.
Avoinna: ma suljettu, ti-pe 10-17
la-su 10-15

OMPELUN JA KÄSITYÖN ERIKOISLIKKEET

LankaDeli

- 10% *normaalihintaisista tuotteista*. Ei koske Novita -lehtiä.
Malminrinne 1 B, Helsinki
Avoinna: ma-pe 10-18, la 9-14
Puh. 0401782282 lankadeli@novita.fi

Tikata

- 10% *normaalihintaisista tuotteista*
Tallinnanaukio Itäkeskus
Itäkatu 11, Hki
Avoinna: ma-pe klo 10-19, la 10-16
puh. 09-7591380
info@tikata.fi, www.tikata.fi

2013

Yhdistyksen retket

PE 1.11.13 TUTUSTUMINEN TYÖVÄENLIIKKEEN KIRJASTOON

Kokoontuminen klo 14.00 kirjaston edessä, Sörnäisten rantatie 25 A 1 (Vastapäätä ABC:n bensa-asemaa). Hinta 2 € (viite 8772) (Matti Huttunen, 040-832 4302, mk.huttunen@pp.inet.fi)

TI 5.11.13 TUTUSTUMINEN PYHÄN KOLMINAISUUDEN KIRKKOON

Tapaaminen kirkon ulkopuolella, Unioninkatu 31 klo 10.55. Hinta 2 € (viite 8772) (Matti Huttunen, 040-832 4302, mk.huttunen@pp.inet.fi)

LA 9.11.13 TAMPEREEN TYÖVÄEN TEATTERI, MIELENSÄ PAHOITTA- JAN POIKA

Lähtö opistolta Helsinginkatu 26 klo 9.30. Lounas. Näytös klo 13.00. Hinta 70 € (Viite 8840). (Eija Partanen p. 041-458 9567, eijapar@gmail.com)

SU 17.11.13 VALKEAKOSKEN TEATTERI – James Dean -musikaali

Lähtö opistolta, Helsinginkatu 26 klo 11.00. Lounas klo 13.00 Vaihmalan Hovi, Lempäälä. Esitys alkaa klo 15.00. Pääroolissa Christian Sandström. Hinta 74 € (viite 8772) (Matti Huttunen, 040-832 4302, mk.huttunen@pp.inet.fi)

TI 26.11.13 TEATTERIMUSEO JA HOTELLI- JA RAVINTOLAMUSEO

Tapaaminen klo 11.15 museossa Kaapelitehdas G-rappu, opastetut käynnit. Lounas välissä omin kustannuksin. Hinta 15€ (Viite 8824) (Sirkka Koponen puh.050-5649365, sipsukoponen@hotmail.com)

LA 30.11.13 PERINTEINEN FORSSA-HUMPPILA JOULUOSTOSMATKA

Lähtö opistolta, Helsinginkatu 26 klo 8.30. Lounas klo 13.00 Otsolan Hovi. Forssa, Finlaysonin myymälä, Humppila. Hinta 61 € (Viite 8811) (Raimo Lahdesmäki, 050-380 1116 raimo.lahdesmaki@gmail.com)

LA 14.12.13 JOULUINEN SOKKOMATKA

Lähtö opistolta, Helsinginkatu 26 klo 8.30. Joululounas. Ostosmahdollisuuksia. Hinta 58€ (Viite 8824) (Sirkka Koponen puh.050-5649365, sipsukoponen@hotmail.com)

Vaikka retki olisi täynnä, kannattaa kysyä viimehetken paikkoja. Muista ilmoittautua ensin ja maksa retki vasta sitten kun tiedät, että mahdut mukaan.

LIPPUJEN MYYNTI:

Ilmoittautuessa annettava kaikkien lähtijöiden nimi ja puhelinnumero Teatterimatkojen ja konserttien maksut viisi, muut neljä viikkoa ennen tapahtumaa. Lipunmyynti opiston toiminnan alettua tiistaisin opistolla, Helsinginkatu 26, 2. krs kahvio klo 16.30 -17.30.

VARAATHAN TASARAHAN / MAKSU KÄTEISENÄ. Maksettu matka on vahvistettu varaus. Jos maksaja on muu kuin retkelle lähtijä, siitä on ilmoitettava ennen maksua matkanvetäjälle. Ei lipunmyyntiä syyslomalla.

Tili: **FI94 8000 1901 2344 77**
Maksun saaja: Retkeilytk.
Käytä viitenumeroa..

HUOM.! Hintoihin ei sisälly matkavakuutusta.

Retkille, joissa on ruokailu, tulee ilmoittautumisen yhteydessä kertoa mahdollinen allergia ym.

Päivitetty ohjelma www.opisto.hel.fi - Työväenopiston esittely - Opistolaisyhdistys - Retket tai www.tietotaitotalkoot.fi/opistolaisyhdistys - Toiminta - Muut toimikunnat - Retkeilytoimikunta - Retket

Ilmoittaudu sähköpostilistalle sipsukoponen@hotmail.com, saat ajankohtaista tietoa ja uuden ohjelman.

KoLin Kansalaisopistojen opistolaisyhdistysten valtakunnallinen tapaaminen

Opistolaisyhdistyksemme osallistui puheenjohtajamme Ritva Nuutisen johdolla valtakunnalliseen opistolaisyhdistysten tapaamiseen Orivedellä 27. – 28.5.2013. Matkaan lähdettiin junalla ja matkalla kuuden hengen ryhmämme pohti vielä yhdessä niitä asioita, joista halusimme vaihtaa ajatuksia muiden opistolaisyhdistysten edustajien kanssa. Oriveden opistolla vietetyt kaksi päivää antoivatkin oivat mahdollisuudet keskusteluihin eri puolilta Suomea, mm. Tampereelta, Jyväskylästä, Loimaalta ja Turusta saapuneiden edustajien kanssa.

Valtakunnallisten opistolaisyhdistysten tapaaminen oli osa kaksipäiväistä ajankohtaisseminaaria, jonka aiheena oli kansalaisopistojen taitoja taideaineiden opetuksen merkitys. Tätä teemaa tuki seminaarin ohjelmaan kuulunut tutustuminen Purnun taidekeskukseen. Purnussa Aimo Tukiaisen tytär Mirja Tukiainen esitteli seminaariin osallistujille turkulaisen taidemaalarin Kauko Lehtisen (1925-2012) muistonäyttelyn. Runsaan ja laajan näyttelyn aiheena oli EFFEkti; maalauksia, piirroksia, veistoksia, installaatioita, joista muutama kuva jäljempänä.

Melkeinpä jokaisessa teosten eteen pysähtyneessä pienryhmässä keskusteltiin siitä, mitä haasteita nykypäivä tuo yhdistystoimintaan. Ehkäpä juuri nämä erikoiset ja hämmästyttävät taideteokset innostivat luovuudellaan ja saivat osallistujat jakautumaan laajalla näyttelyalueella pieniksi porinaryhmiksi, jotka jakoivat kokemuksiaan

sekä ideoitaan toiminnan pulmakysymyksistä.

Toisena päivänä keskustelu aloitettiin toteamalla Opistolaisyhdistyksen perustehtävä eli toimia yhdyssiteenä työväenopiston opiskelijoiden ja henkilökunnan välillä, ylläpitää ja edistää kulttuuri- ja harrastustoimintaa, kannustaa ja tukea opiskelua työväenopistossa sekä edistää aikuisopiskelua. Keskusteluaiheena nousi esille myös yhteisöllisyys nyky-yhteiskunnassa ja sen eri ilmenemismuodot. Tänä päivänä yhteisöllisyys liittyy yhä useammin myös paikkaan tai aiheeseen. Samaa mieltä oltiin siitä, että kulttuuri- ja harrastustoiminta aktivoivat hyvin erilaisistakin taustoista olevia ihmisiä yhteiseen tilaisuuteen ja tämä luo toiminnalle paljon uusia mahdollisuuksia.

Perinteisten tilaisuuksien kilpailijoiksi ovat nousseet uuden teknologian tuomat viestintätavat ja tiedottaminen ja massa- yms. tilaisuuksien välittäminen osallistujille kuvaviestimillä suoraan, ei vain kotiseudulle,

vaan henkilökohtaiseen viestimeen Internetin välityksellä ja osa jopa suorana tv-lähetysenä.

Tämän vuoksi todettiin, että on ennistä aktiivisemmin huolehdittava viestinnän monimuotoisuudesta. Vaikka suurta suosiota nauttivat sosiaalisen median tähdet facebook, twitter, facetab yms. ovatkin vilkkaassa käytössä, on olemassa suuri ryhmä nuoria ja vanhempia, joita eivät nämä uudet menetelmät tavoita.

Uusia toiminta- ja ajatustapoja kuvaa hyvin itselleni toisen päivän aamuna tapahtunut hauska juttu luentosalin edustalla, kun nuorehko osallistuja törmäsi minuun, silmät juuttuneena Ipadiin. Hänen aikoessaan jatkaa pysähtymättä matkaansa, tokaisin hymyillen: ”Hei, mitä sinä ymmärrät sanalla sivistys?” Hän pysähtyi ja nosti katseensa laitteesta, sitten googlasi laitettaan hetken verran: ”Odotahan ... löytyi ... esimerkiksi Eero Ojanen sanoo tässä artikkelissa, että ”sivistystä on kyky ajatella itsenäisesti ja toimia luovasti, kyky ohjata omaa elämäänsä, vastuu lähimmäi-

Opistolaisyhdistysten edustajat ryhmäkuvassa

sistä ja luonnosta - eettisyys elämänasenteena ja rakentava kansalaistoiminta.” Hymyilimme molemmat – ehkäpä tuo nopea vastaus korvasi sanan ”Anteeksi!”. Tapahtuma sai minut pohtimaan, minkälainen mahtaa olla tulevan sukupolven sivistysihanne?

Vilkasta ajatustenvaihtoa käytiin myös jäsen- ja varainhankinnasta, joiden kehittämiseen tarvitaan nopeasti uusia toimintamuotoja, varsinkin kilpailtaessa räjähdysmäisesti kasvavan uudenlaisen sosiaalisen median ja tapahtumatarjonnan kanssa. Kotimatalla kirjasimme vielä seminaaris- sa vaihdettuja ajatuksia ja totesimme, että tapaaminen antoi monia uusia ideoita ja taiteen maailma avarsi mukavasti mieltä erilaisine utoinekin viestintämuotoineen.

Kuvia Purnun rakenteilla olleesta taidenäyttelystä;

Osa vielä nimeämättä

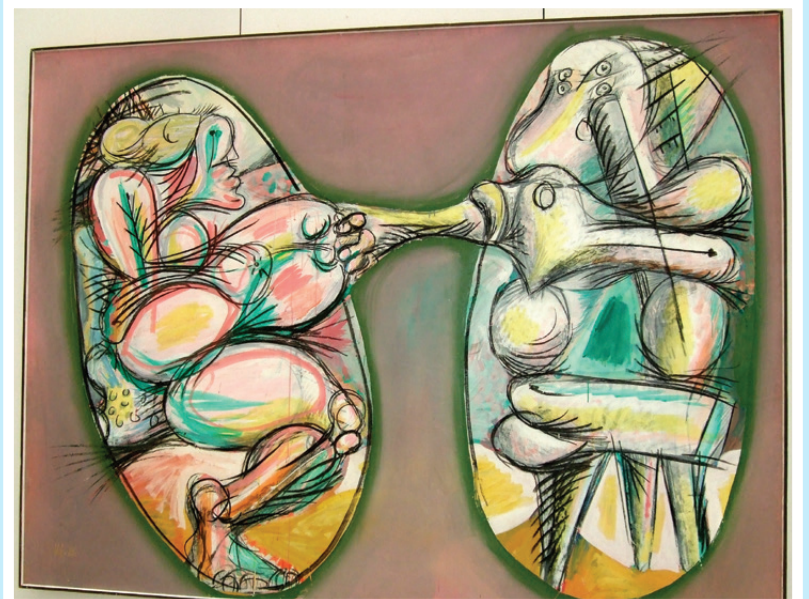
Aimo Tukiaisen tytär, Mirja Tukiainen;
isän patsaat ja mitalit

”Urku murtuu”

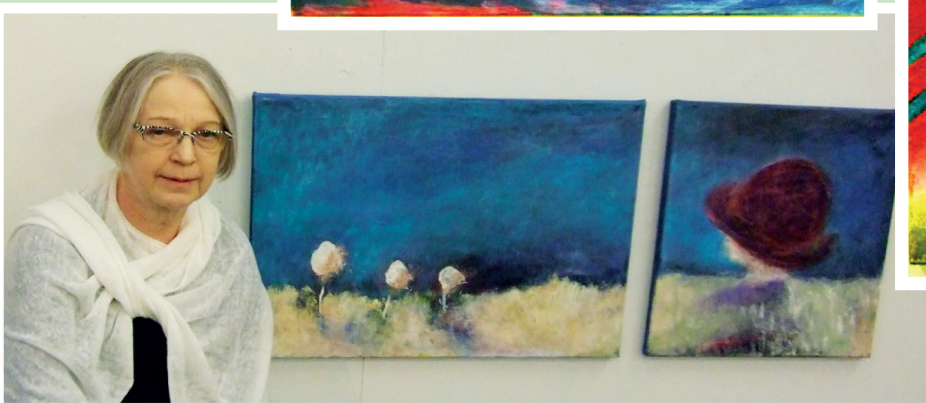

Ulottuvuuksia

”Anatomy Lesson”

Iloista tunnelmaa Helsingin työväenopiston eteläisen alueen taiteilijoiden huhtikuun näyttelystä Kaapelitehtaalla

Oulunkylätalon 20-vuotisjuhla

Apulaiskaupunginjohtaja Ritva Viljanen esitti kaupungin tervehdysten

Koululaislounans 20 vuotta sitten

Kukkaneulatyynyjä valmistellaan
Inga Pihljertan ja Raija Tornin
avustuksella

Kuvataideluokassa Tiina Laitanen
ohjaa nuoria tulevia taiteilijoita

Opistolaisyhdistys huolehti
tilaisuuden kahvitarjoilusta

Opistolaisyhdistyksen seniorien Porvoon matka

ZACHRIS CASTRENIN SÄÄTIÖN KUULUMISIA

Säätiö jakaa vuosittain apurahoja suomenkielisen työväenopiston opiskelijoille opiston ulkopuolella tapahtuvaan jatko- ja täydennyskoulutukseen.

Vuosittainen hakuaika on aina huhtikuu.

Nyt huhtikuussa anomuksia tuli ennätysmäärä. Tästä kiitokset opettajille, jotka tiedottivat omissa ryhmissään tästä mahdollisuudesta.

Kaikkiaan anomuksia tuli 92 717€ arvosta, yhteensä 156 kpl jakautuen

seuraavasti:

Lausunta	7
Musiikki	12
Kirjoittajat	10
Kielet	43
Kuvataide	48
Käsityöt	21
Liikunta	3
Valokuvaus	4
Ryhmät	3
Sekalaiset	4

Yhteensä apurahoja myönnettiin 51 300€:n arvosta, 101 kpl, joista

miehiä	25
naisia	126
hylättyjä	54

Haluamme muistuttaa hakijoita siitä, että puutteellisia anomuksia ei käsitellä. Useimmista puuttui kurssiesite, tai opiskeluaika omassa opistossamme ei ollut riittävä.

Opiskelun tulee olla joko jonkun opiston tai kurssikeskuksen järjestämää koulutusta, tai opettajalla tulee olla y-tunnus ja ennakkoperintätodistus verottajalta.

Opiskelukustannukset ovat ensisijaisia, kohtuulliset majoitus- ja matkakustannukset toki myös huomioidaan.

Tänä vuonna oli paljon opiskelijoita, jotka hakivat apurahaa ensimmäistä kertaa. Tämä taas osoittaa tiedon saannin kulun kehittymistä opiskelijoiden keskuudessa.

**Seuraava hakuaika on huhtikuu 2014.
Kannattaa hakea.**

Terveisiä Joutsenon taidekesästä

Anja-Lena Belinskij

Olen yksi niistä onnekkaita, joka sai Castrenin-säätiön stipendin. Mikä iloinen yllätys! Eläkeläiselle on pienikin tuki lottovoitto, se myös kohottaa itsetuntoa.

Tuntee itsensä jopa todelliseksi taiteilijaksi, sillä kun vuosi vuoden jälkeen ahertaa työväenopiston kursseilla, tulee tunne, että on jämähtänyt paikoilleen. Mutta hetken, minullahan on mahdollisuus hakea joka kolmas vuosi stipendiä. Siispä toimeen. Ei se mitään ota, jos ei annakaan, ajattelin täyttäessäni kaavaketta. Siinä vaiheessa olin päättänyt, että Joutsenon akvarellikursseille lähdän, kuten joka kesä yli 10 vuoden ajan ”satoi tai paistoi”. Joten sinne hain stipendiä. Sitten unohdin koko jutun. Viikot

kuluivat, kunnes toukokuun lopulla sain s-mailin, ja tiedon, että olin yksi niistä monista, jolle oli hyväksytty stipendi.

Voi sitä onnen tunnetta! Ajatella, että stipendirahalla saan ostettua jopa junalipun sekä maalaustarvikkeita.

A vot, niin kuin Karjalassa sanotaan, mikä minun oli ollessa Saimaan rannalla auringon heliessä. Maalattiin maisemia ja rannalla paahteja. Opettajamme, pietarilainen taidegraafikko Konstantin Sterkhov opetti ”kädessä pitäen” tekniikan, valot ja varjot sekä värien sekoituksen ja käytön.

Opetuskieli oli englanti tai venäjä. Sainpa samalla ”kaksi karpästä yh-

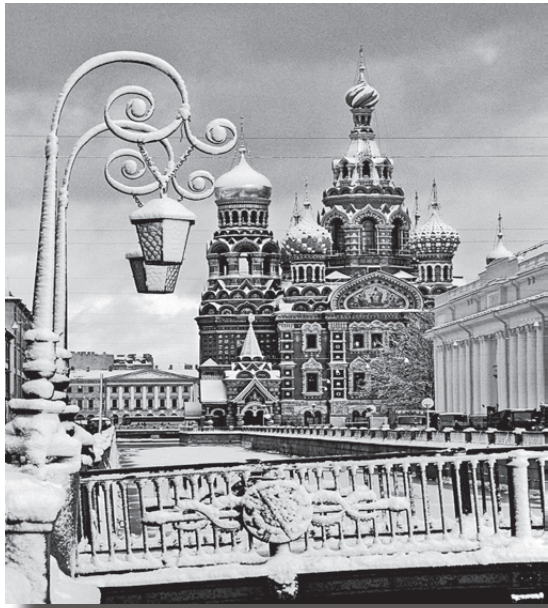
dellä iskulla”, kun sain käyttää kielitaitojani. Onhan näin, että harjoitus antaa taitoa. Ei pääse pensselin ”heilutes” enempää kuin vieraalla kielellä puhuminenkaan unohtumaan, kun vaikka kerran vuodessa saa puhua venäjää.

Työväenopiston englanninkielen tunneilla käyn kuten öljyvärimaalaukskursseillakin vuosi vuoden jälkeen. Taidan olla ikuinen opiskelija ja onneksi nyt eläkeläisenä jää harrastuksiin aikaa.

Suosittelen harrastuksia kaikille lukijoille mottona: ”Anna aivoillesi töitä, ne eivät kulu käytössä!” Et ole koskaan liian vanha oppiaksesi jotain uutta.

Kielen opiskelua Pietarissa

Marjatta Herranen

Se oli ihan niitä viimeisiä maanantaisia venäjän kielen oppitunteja huhtikuussa 2013 Kaapelitehtaan työväenopistopisteessä, kun opettajamme Eija, – ihan vain sivumennen, mainitsi Castren säätiön apurahoista ja että hakulomakkeita löytyisi opiston toimistosta. Muistaen, että toimisto sijaitsee samassa kerroksessa ja samalla käytävällä kuin luokkamme, ja koska kello jo lähenteli viittä, kipaisin heti toimistoon hakemaan lomaketta. Samalla otin pari ajatellen, että ehkä joku toinenkin innostuisi asiasta.

Siinä vaiheessa oma matkasuunnitelmani Pietariin oli jo pitkällä. Olin ilmoittautunut mukaan Arbiksen ryhmään. Heillä oli tarkoitus olla Pietarissa vain viikko ja kouluksi oli valittu Liden-Denz. Olin kuullut tästä koulusta paljon hyvää edellisellä kerrallani Pietarissa. Silloin opiskelin muutaman viikon Pietarin valtiollisessa yliopistossa, sen filologian laitoksella nuorten lähinnä aasialaisten joukossa ja sulauduin joukkoon melko hyvin. Mutta sa-

man Ludmilan luona missä olin, asui itävaltalainen nainen, joka oli hyvin tyytyväinen Liden-Denz kouluun ja päätin kokeilla sitä tällä kertaa.

Laitoin apurahahakemuksen postiin melkein viime hetkellä ja myöntää täytyy, että tuon toukokuun ajan tarkkailin postiani tavanomaista innokkaammin. Kun mitään ei kuulunut, olin vähän masentunut, mutta ystävät lohduttivat sanoen, että – eihän nyt hyvänen aika sentään – eläkeläiselle mitään apurahoja anneta...

Kesäkuun toisena nousimme arbislaisten kanssa Allegro junaan. Tuttu Ludmila odotti jo laiturilla ja nopeasti elämä sujahti tuttuihin uomiinsa, aamulla bussilla kouluun ja iltapäivällä kävellen kotiin. Oli hienoa huomata, että esitystä kielessä oli tapahtunut; vaikka en aina osannutkaan sanoa mitä halusin, ymmärsin niin paljon enemmän kuin aikaisemmin.

Koulu oli mielestäni hyvä, opettajat kokeneita ja tahti sopiva läksyneen ja tehtävineen. Meitä oli 8 – 12

luokassa, eri-ikäisiä ja eri maista, mutta suunnilleen samantasoisia, ja nopeasti löytyi mukavia kavereita. Koulu järjesti myös muuta ohjelmaa iltapäivisin, tutustumisia eri kohteisiin; olin monessa mukana.

Kaksi viikkoa meni kuin siivillä ja kotiinpaluussa oli kulttuurishokin piirteitä. Ja sitten se suuri ja odottamaton yllätys; posti toikin sellaisen valkean kirjekuoren, jota normaalisti en mielelläni availe. Nyt siellä oli mitä yllättävin ja mieluisin uutinen, olin niiden onnekkaiden joukossa, joille apuraha oli myönnetty. Se oli suuri ilon aihe ja on sitä edelleen; siitä todella suuri kiitos.

Haluaisin rohkaista kaikki työväenopistoissa opiskelevia käyttämään tilaisuutta, kieltä – oli se sitten mikä tahansa – varmasti oppii parhaiten paikan päällä ja opiskeluun investoiminen kannattaa aina. Ja kuten oheisesta voitte päätellä, myös eläkeläisen on mahdollista hakea ja saada apurahoja siten lisätä kielten ja kulttuurien tuntemusta.

Mummuna Espanjaan kurssille

Kerttu Nurmi

Kirjoittaja espanjalaisessa kylässä

Sähköpostiviesti 29.5.2012: ”Onnittelemme! Kuulutte niiden 96 hakijain joukkoon, joille Zachris Castrenin säätiö on kokouksessaan 18.5.2012 päättänyt myöntää apurahan anomallenne kurssille.” Uskomatonta! Tämäkin mahdollistuu. Laitan säätiölle kiitosviestin ja viestin siitä, että valmistelen lähtöä Espanjaan 2 viikon espanjankielen kurseille loppuvuonna, kun syyskauden opinnot ovat päättymässä. Ajattelen myös, olisiko mahdollista jatkaa oleskelu Espanjassa kurssin päättymisen jälkeen. Jos niin, silloin pitäisi selvittää, olisiko mahdollista ottaa koirani Ida mukaan matkalle.

Kaikki mahdollistuu

Hämäränä marraskuun 24. päivänä lennämme – Ida lentoboksissa ruumassa – Alicanteen, jossa meitä ollaan vastassa ja viedään perhemajoitukseen aivan Alicanten keskustaan Avenida Salamancan kadulle. Perheen äiti Laura on kadulla vastassa. Perheessä on vanhempien lisäksi kaksi tytärtä ja kaksi perheen ulkopuolista vuokralaista sekä kotieläimiä, kuten kaloja ja kanarialintu, josta viime mainitusta Ida oli kovin kiinnostunut. Saan oman pienen

huoneen, avaimen ja tiedon koska on aamiainen ja koska syödään päivällistä, jotka kuuluvat asumiseeni. Asunto on viidennessä kerroksessa. Hissiä ei ole, joten kielen oppimisen lisäksi myös kunto nousee.

Kielikoulu Proyecto Espanol Alicante on vajaan 10 min. kävelymatkan päässä asunnolta.

Pogo a pogo

Kielen opetus tapahtuu espanjan kielellä. Tukikielenä on englanti. Luokassa on lisäksi vain 2 muuta opiskelijaa, venäläinen Sveta ja korealainen Sumin. Saamme siis liki vieriovetusta. Oppitunteja on 5 päivässä, joten vauhti on kovaa. Tosin päivittäin myös leikimme, pelasimme pelejä, kuten lapsuudesta tuttua laivan upottamista, noppa- ja korttip pelejä jne. Vähän kerrallaan kuullun ymmärtäminen tavallisista asioista lisääntyi ja myös oma alkeellinen puheen tuottaminen. Koulu tuntui hyvältä tunnelma rento ja opettajat kannustavia. Olin vanhimmasta päästä oppilaita ellen vanhin, mutta iällä ei tuntunut olevan mitään merkitystä.

Pipo päässä ja villasukat jalassa

Alicanten ilmasto marras-joulukuun vaihteessa oli raakaa ja kosteaa. Satoikin muutamana päivänä. Asunnossa oli kylmää. Aamulla saattoi olla 14-15 astetta lämmintä. Pienestä lämpöpatterista ei juurikaan ollut iloa. Koululla oli ilmalämpöpumput ja lämmintä. Opettajalta kuulin, että monet talot rannikolla ovat heikosti eristettyjä. Ihmiset ovat tottuneet kylmyyteen ja pukeutuvat sisälläkin sen mukaan. Hyvinhän viileässä nukkuu, kun on pipo päässä ja villasukat jalassa ja peittona kaksi pak-sua huopaa.

Mutta miten pärjäävät asunnottomat? Kuulin, että rannikolle majoituu talvikautena myös paljon muualta tulleita asunnottomia. Espanjan vaikea taloustilanne näkyi. Pankkien häätöjä vastaan protestoitiin ja teltoissa ja puistonpenkeillä majoituttiin.

El gozo y la alegria

Oleskelu Alicantessa tuotti paljon iloa ja uusia elämyksiä. Kaupunki

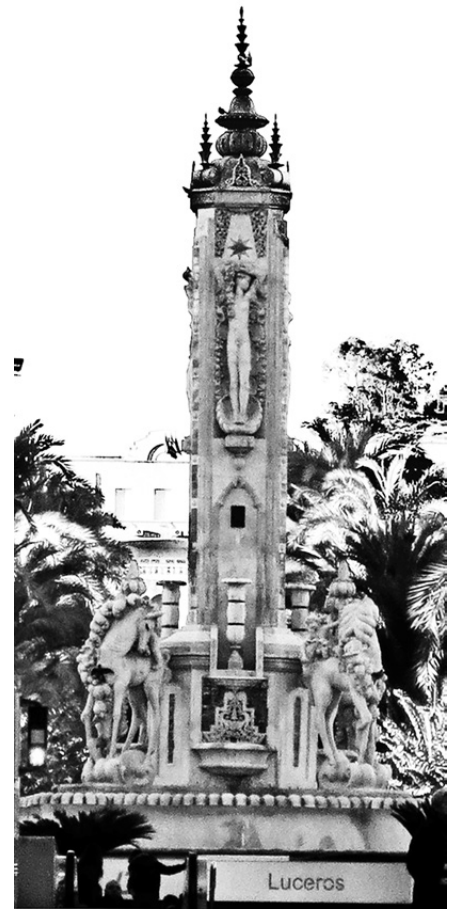

Kuvassa vastustetaan pankkien häätöä

tai sen keskusta kahden kukkulan välissä Välimeren rannalla on todella kaunis. Tärkeimmät tutustumiskohteet ovat kävelyetäisyydellä. Aurinkoisina päivinä katukuppilat ja rantabulevardi olivat täynnä elämää. Ikä ei ole este matkustamiselle eikä uuden omaksumiselle. Suhtautuminen ikäihmisiin on mukava aja kunnioittavaa. Tämän olen kokenut myös

aikaisemmin vaelluksillani Espanjassa. Perheasuminen tutustuttaa maan tapoihin, kuten esimerkiksi siihen, että päivällinen syödään useimmiten klo 21-22. Hiukan myöhään, mutta sen jälkeen uni maistuu. Jatkoimme koirani Idan kanssa oleskelu Espanjassa. Koulun päätyttyä siirryimme Torreviejaan, josta olin vuokrannut asunnon kuukaudeksi. Kannattiko? Ehdottomasti.

Kuva keskusta kadusta

Joulun alusmarkkinat, taustalla castillo de Santa Barbara

OPISTOLAISYHDISTYKSEN OPPISKAHVIO

*Oppiskahvio palvelee
Helsinginkadun Opistotalon
toisessa kerroksessa
opiston opintokauden aikana*

MAANANTAI- TORSTAI
klo 9.30 – 20.00
PERJANTAI klo 10.00 – 16.00

*ja erillisestä sopimuksesta pidetään
avoinna tapahtumien/konserttien/
teatteriesitysten aikana*

*Oppiskahviossa on saatavana päivit-
tään itse leivottuja leivonnaisia, suo-
laisia vitriini tuotteita sekä keittolou-
nasta ja salaattiannoksia
klo 11.00 – 15.00*

Opistolaisyhdistyksen
jäsenviikkoa

vietetään 2. - 8. 12.2013

**Kahvi/tee & joulutorttu
2 €**

*Yhteystiedot
Riitta Ronkainen emäntä
Oppiskahvio
Helsinginkatu 26 / 2. kerros
00530 Helsinki
gsm 050 447 4770
oppiskahvio@opisto.hel.fi*

Tervetuloa virkistäytymään kahvioomme

Lammas määkii nurmikolla

Arma Mattila

1. Mikä määkii nurmikolla
bää, bää, bää

Jotain sillä täytyy olla
kun niin mäkättää

2. Malviinan se lammas on
pian keritty ja villaton.
Kovin kolea on sää
siks vilusta se värähtää.

3. Oli keritsimet valmiina
kun työnsä aloitti Malviina
ja nyt koppaan lentävät
lampaan villat pehmeät.

4. Mitä sitten tapahtuu?
Villatupot karstataan,
lepereiksi muutetaan,
niistä langat keritään
viipsinpuulle kierretään.

5. Sur rur rur rur
rukki surisee
Malviina kun jalallaan
poljinta painelee.

6. Pyörä pyörä sukkelaan
vie langan rullaan kelaavaan,
sieltä lanka keritään
sieltä vakkaan heitetään.

7. Viuh viuh viuh viuh
puikot viuhuvat
ja uuden villanutun esiin loihtivat.

Vaan kelle kutoo Malviina
Pikku-Villelle se jää
villanuttu lämmittää.

8. Vaan lammasparka alaston
viluissansa yhä on.

Kiinalaisia runoja ystävydestä

Runot teoksesta T.C.Lai: A Chinese Book of Friendship

Kun tapaamme toisemme Hyvästit

Kun tapaamme toisemme kasvo-
tusten

Silloin ei tule muuta mieleen
Mutta kun et ole lähettyvillä
Huomaan yhtäkkiä, että olet aja-
tuksissani.

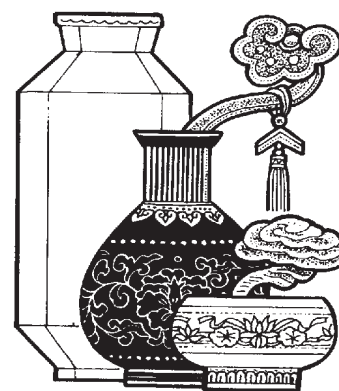
Tuntematon

Saatettuani sinut matkaan ja
sanottuani hyvästit,
nojasin puiseen porttiin aurin-
gon laskiessa.
Vuosi vuoden perään ruoho uu-
distuu vihreänä,
Mutta, rakas ystävä, palaatko
sinä takaisin milloinkaan?

Wang Wei

Peace and Tranquility at the Beginning of Spring

The blossoms of winter jasmine indicate the approach of spring. The *ruyi* in front of the flower vase implies that everything is as auspicious as desired in the new year.

HELSINGIN TYÖVÄENOPISTON OPISTOLAI SYHDISTYS RY

Yhteystiedot: sähköposti opistolaisyhdistys@opisto.hel.fi ja www.tietotaitotalkoot.fi/opistolaisyhdistys

HALLITUS VUONNA 2013

Puheenjohtaja

Ritva Nuutinen 040 5555 062 ritva.nuutinen@luukku.com

varapuheenjohtaja

Torsti tuominen 050 5706 442 torsti.tuominen@gmail.com
sihteeri

Leena Hellgrén 040 8479 637 leena.hellgren@luukku.com

tiedotus ja -varasihteeri

Riitta Huber 050 3243 726 riitta.huber@hotmail.com

taloudenhoitaja

Markus Sohlström 040 5497 935 markus.sohlstrom@taloverkot.fi

Raili Salonen raili.i.salonen@luukku.com

Helena Grönlund varaj. hg180142@gmail.com

Tuula Halmirinne tuula.halmirinne@pp.inet.fi

Timo Kyllönen timokyll@gmail.com

Eija Inglis eija.inglis@gmail.com

Eeva-Maria Kiljunen

TOIMIKUNNAT

KAHVILATOIMIKUNTA pj. Ritva Nuutinen

PALSTATOIMIKUNTA pj. Teemu Björkbacka
palstarekisteri: Virpi Peiponen virpipeiponen@hotmail.com

RETKEILYTOIMIKUNTA pj. Matti Huttunen
puh. 040 8324 302/ 6942 059

SENIORITOIMIKUNTA pj. Raili Salonen

TIEDOTUSTOIMIKUNTA pj. Riitta Huber

ITÄISEN ALUEOPISTON TOIMIKUNTA

pj. Torsti Tuominen

KESKISEN ALUEOPISTON TOIMIKUNTA

pj. Liisa Helimäki-Moberg

POHJOISEN ALUEOPISTON TOIMIKUNTA

pj. Timo Kyllönen

ETELÄISEN ALUEOPISTON TOIMIKUNTA

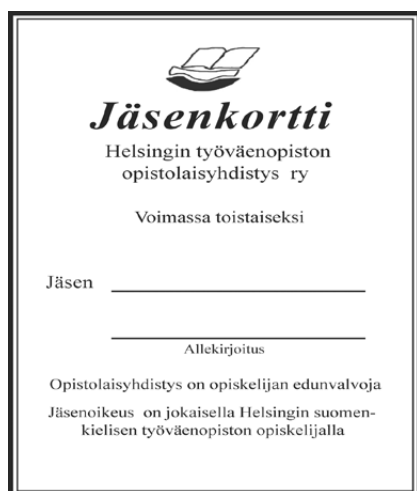
yhteyshenkilö Eija Inglis

LÄNTINEN ALUEOPISTO

yhteyshenkilö Eeva Kerosuo

KOILLINEN ALUEOPISTO

yhteyshenkilö Raili Salonen

Jäsenkorttiasiaa

Syksyllä 2013 käyttöön otettu uusi jäsenkortti on tarkoitettu uusille jäsenille. Aikaisemmin annetut jäsenkortit ovat edelleen voimassa.

HELSINGIN TYÖVÄENOPISTON OPISTOLAI SYHDISTYS RY

SYYSKOKOUS

Lauantaina 23.11.2013 kl0. 14.00 alkaen

Osoite: Helsinginkatu 26

Kokouksessa käsitellään sääntömääräiset asiat, toimintasuunnitelma, talousarvio vuodelle 2014 sekä toimihenkilöiden valinta erovuoroisten tilalle.

Kokouksen jälkeen kahvitarjoilu Oppiskahviossa

Tervetuloa!

Hallitus

Palstaterveisiiä

Niinpä on taas kesä mennyt ja kuokat ja lapiot laitettu laatikkoon odottamaan uutta kasvukautta. Itse en paljoa ehtinyt menneenä kesänä palstalla puuhastella mutta marjapensaat on sentään kasteltu ja sato kerätty. Niinhän se on kaikilla meistä, elämäntilanteet vaihtelevat, aina ei voi sitoutua täydellä tarmolla, vaikka kuinka sormia syyhyttäisi tuoreen mullan tonkiminen.

Rikkakasvien niittäminen on kyllä työllistänyt. Ettei palstanaapureiden tarvitse kärsiä minun muiden kiireitteni takia. Se onkin yksi niistä tärkeistä palstanpidon velvoitteista, joista jokaisen viljelijän tulisi pitää huolta, huolehtia muidenkin viljelijöiden edusta ja toiveista.

On joitakin asioita, joista pitänee taas muistuttaa. On mukavaa, että hanasta tulee kasteluvettä ja miten helpoksi se meille on tehty, avaat vain hanan ja annat lorottaa. Usein vain unohtuu sen hanan sulkeminen, kun porkkanapenkki on kasteltu - edelleen. Ja sekin unohtuu, että vesi maksaa, sekin joka valuu päiväkausia suoraan ojaan.

Ja nyt kun tälle linjalle lähdin, niin sanonpa vielä noista roskakasoista. Ei ole toivottavaa, että niitä lahoja laudanpätkiä ja roskasäkkejä keräillään tien varteen, jonkun on ne siitä roudattava pois. Talkoopäivinä, kun alueelle on tuotu roskalava se vielä menettelee, mutta entäs muulloin.

Ja se avotulen tekohan on kiellettyä jo kaupungin määräystenkin nojalla.

Muutenkin on kaikilla mukavampaa, kun tullaan toimeen keskenämme ja kyllähän me enimmäkseen tulemmekin.

Näillä kesäisillä kuvilla haluan vielä muistuttaa mieliin, että on se niin mukava taas keväällä palata näihin tunnelmiin uudella innolla. Helena Grönlund

